

Szente B. Levente
MÁMOR ÉS ŐRÜLET

azt mondja hogy nem kell
és hogy nem gondolom kissé drága
s talán meg sem éri
hát nem többé nem vásárol könyvet
otthon rengeteg van belőlük
még azokat sem tudná végigolvasni
ne értsem félre azt mondja
ő értelmiségi és nagyon sajnálja
ide jutott most már a város
ez a közösség is
elég sajnós azt mondja
hogy nem támogatják a művészeket
legfőképpen a költőket
a festők és szobrászok munkái azonban
többet érnek reméli tudom ezt
az ember ugyebár – vizuális típus
jobban elmereng a dolgok értelmén ha
mondjuk látja amit látni akar
ami érték abba pénzt ver bele
de egy könyv versekkel példának okáért
azt mondja – nem akar megbántani egyetlen
költőt sem azt mondja –
de képzeljem magam most a helyébe egy
hasonló gondolkodású felvilágosult ember
mit is mondhatna vagy mit változtathatna
azokon a közhelyen termett dolgokon
ugyan minek is erőlködne
a jó verseket már régen megírták
valami jó regényt romantikusát hozzon össze
hazudjon csak szép álmokat
azt szívesen kifizetem
azt mondja

ne haragudjon ha bolondnak nézik
azért lehet nem mindenki olyan
nekünk gyárunk van folytatja meg ez az üzletünk itt né
gondolom megéri akármire nem adhatok ki pénzt
mámorban és örületben éljen csak ezt tudom tanácsolni
elhiheti az jobb lesz mindenkinek
imádkozni fog értem
azt mondja
de nem hiszek neki

Szomjúság